

Udskriftsdato: tirsdag den 9. juni 2026

2024/1 LSF 110 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af straffeloven, lov om politiets virksomhed og lov om supplerende bestemmelser til forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (Gennemførelse af dele af aftale om en styrket indsats mod antisemitisme)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2024-04387

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven, lov om politiets virksomhed og lov om supplerende bestemmelser til forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online

(Gennemførelse af dele af aftale om en styrket indsats mod antisemitisme)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 81 e indsættes:

»§ 81 f. Den straf, der er foreskrevet, kan forhøjes indtil det halve, hvis lovovertrædelsen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om politiets virksomhed eller under en skærpet strafperiode fastsat i medfør af § 6 f, stk. 1, i lov om politiets virksomhed.«

§ 2

I lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. Før § 6 a indsættes:

»Skærpede strafzoner«.

2. I § 6 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Politiet kan herudover for en nærmere bestemt tidsperiode udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.«

3. I § 6 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Udpegning af en skærpet strafzone efter stk. 1, 3. pkt., kan ske, hvis det forventes, at en forestående begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og udpegningen af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af den pågældende begivenhed.«

4. Efter § 6 e indsættes før overskriften før § 7:

»Skærpede strafperioder

§ 6 f. Rigspolitiet kan fastsætte en nærmere bestemt tidsperiode (skærpet strafperiode), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.

Stk. 2. Fastsættelse af en skærpet strafperiode efter stk. 1 kan ske, hvis en hændelse efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis

har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og fastsættelsen af en skærpet strafperiode vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

Stk. 3. En beslutning som nævnt i stk. 1 træffes af rigspolicechefen eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal offentliggøres og indeholde en begrundelse og en angivelse af den skærpede strafperiode.«

§ 3

I lov nr. 783 af 3. juni 2022 om supplerende bestemmelser til forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.
2. *Overskriften* for § 4 ophæves.
3. § 4 ophæves.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. februar 2025.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets hovedpunkter**
 - 2.1. Skærpede straffzoner og strafferperioder*
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Afskaffelse af det danske særkrav om forudgående retskendelse i TCO-loven m.v.*
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Klimamæssige konsekvenser**
- 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
- 8. Forholdet til EU-retten**
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v**
- 10. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) har sammen med Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet den 25. juni 2024 indgået aftale om en styrket indsat mod antisemitisme.

Det fremgår af aftalen, at aftalepartierne finder, at den opblussen i antisemitismen, som vi har set i Danmark efter Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober sidste år, er fuldstændig uacceptabel og dybt bekymrende. Aftalepartierne vil ikke acceptere, at jøder endnu engang i Danmarks historie skal opleve forfølgelse, chikane, trusler og overfald, fordi de er jøder.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de dele af initiativerne fra den politiske aftale, som kræver lovændring. De øvrige initiativer vil blive gennemført administrativt.

Lovforslaget indeholder for det første et forslag, der skal styrke det strafferetlige værn mod hadforbrydelser. Det foreslås, at straffen for hadforbrydelser skal kunne forhøjes indtil det halve, hvis hadforbrydelsen er begået inden for en skærpet straffzone eller under en skærpet strafferperiode. Det foreslås, at politiet skal kunne udpege en skærpet straffzone forud for en forestående begivenhed, f.eks. et bestemt optog, en demonstration, et større religiøst møde eller andet arrangement, hvis det forventes, at begivenheden vil

medføre en ekstraordinær stigning i antallet af hadforbrydelser. Det foreslås desuden, at Rigspolitiet skal kunne fastsætte en skærpet strafferperiode, hvis en hændelse – som f.eks. Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober 2023 – efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for hadforbrydelser.

Lovforslaget indeholder for det andet et forslag, der skal styrke myndighedernes muligheder for at kunne anvende redskaberne i EU-forordningen fra 2021 om terrorrelateret indhold online (TCO-forordningen) til at pålægge hostingtjenesteydere (f.eks. sociale medier) at fjerne online indhold ved at afskaffe det danske særkrav om forudgående retskendelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Skærpede straffzoner og strafferperioder

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Skærpede straffzoner

Det fremgår af straffelovens § 81 c, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024, at straffen for overtrædelse af en række opregnede bestemmelser i straffeloven, lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer og lovgivningen om knive og blankvåben kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om politiets virksomhed.

Det fremgår af straffelovens § 81 e, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens § 191, i lovgivningen om euforiserende stoffer eller i lovgivningen om politiets virksomhed for manglende efterkommelse af et forbud meddelt af politiet til en person, der har udvist en særlig utryghedsskabende adfærd eller ved sin adfærd bidraget til at skabe særlig utryghed, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en målrettet skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om politiets virksomhed.

Det fremgår af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om politiets virksomhed (politiloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019 med senere ændringer, at politiet for en nærmere bestemt periode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 c finder anvendelse. Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at politiet endvidere for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (målrettet skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 e finder anvendelse.

Udpegningen af en skærpet strafzone efter § 6 a, stk. 1, 1. pkt., kan ske, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i det pågældende område i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området, jf. bestemmelsens stk. 2, 1. pkt. Udpegningen af en målrettet skærpet strafzone efter stk. 1, 2. pkt., kan ske, hvis der i det pågældende område i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer foregår åbenlys og systematisk handel med euforiserende stoffer og dette i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en målrettet skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området, jf. bestemmelsens stk. 2, 2. pkt.

Beslutningen om at udpege en skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone i medfør af politilovens § 6 a, stk. 1, træffes af politidirektøren eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal offentliggøres, og offentliggørelsen skal indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for, jf. politilovens § 6 a, stk. 3. Det er forudsat, at beslutningen træffes på ledelsesniveau, og at angivelsen af det sted, som beslutningen gælder for, ledsages af et kort over det pågældende geografiske område. Der henvises til bemærkningerne til politilovens § 6 a, jf.

Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 22 som fremsat, s. 10, og Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 80 som fremsat, s. 7.

En skærpet strafzone efter politilovens § 6 a, stk. 1, 1. pkt., kan som udgangspunkt ikke udstrækkes ud over 3 måneder, medmindre der fortsat er et ekstraordinært kriminalitetsbillede af samme karakter som det, der dannede grundlag for oprettelse af zonen, og politiet fortsat vurderer, at en skærpet strafzone vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området. Hvis der er tale om et ekstraordinært kriminalitetsbillede af en anden karakter end det, der oprindeligt dannede grundlag for beslutningen om at udpege en skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone, kan politiet træffe en ny beslutning ud fra en fornyet vurdering af situationen på dette tidspunkt.

En målrettet skærpet strafzone efter politilovens § 6 a, stk. 1, 2. pkt., kan som udgangspunkt ikke udstrækkes ud over 6 måneder, medmindre der fortsat er et kriminalitetsbillede som det, der dannede grundlag for udpegning af zonen, og politiet fortsat vurderer, at en målrettet skærpet strafzone vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området. I en sådan situation er der ikke en maksimal tidsmæssig afgrænsning for udpegningen af en målrettet skærpet strafzone, hvis betingelserne herfor er opfyldt. En målrettet skærpet strafzone vil dog ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle have så kort udstrækning som muligt. Endvidere kan en målrettet skærpet strafzone efter politilovens § 6 a, stk. 1, 2. pkt., udstrækkes ud over 6 måneder, uanset at der ikke længere er et kriminalitetsbillede, som det, der dannede grundlag for oprettelse af zonen, hvis politiet vurderer, at der er konkrete grunde til at antage, at kriminalitetsbilledet vil blive genoptaget ved en ophævelse af zonen, og opretholdelse af zonen er nødvendig for at fastholde trygheden i området. I en sådan situation kan en målrettet skærpet strafzone dog ikke udstrækkes til en periode på mere end samlet et års varighed.

Der henvises til bemærkningerne til politilovens § 6 a, stk. 1, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 22 som fremsat, s. 29, og Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 80 som fremsat, s. 7 og 13 f.

En skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone kan tidligst få virkning fra tidspunktet for offentliggørelsen af beslutningen om at udpege zonen. Det er forudsat, at der som udgangspunkt er en vis tidsperiode, fra beslutningen offentliggøres, til strafzonen får virkning.

Offentliggørelsen sker på politiets officielle hjemmeside eller lignende, ligesom den pågældende politikreds udsteder en pressemeddelelse om den skærpede strafzone eller målrettede skærpede strafzone og de nærmere detaljer om zonen.

Der gælder ikke et krav om, at der skal skiltes med, at der er udpeget en skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone i det område, hvor zonen gælder. Hvis politiet konkret vurderer, at det vil have væsentlig betydning for effekten af strafzonen, bør skiltning imidlertid anvendes i relevant omfang.

En beslutning om udpegning af en skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone er omfattet af rigspolitechefens sædvanlige tilsyn med politidirektørerne efter retsplejelovens § 109.

I forbindelse med domstolenes behandling af den straffesag, hvor straffen påstås forhøjet under henvisning til, at forholdet er begået i en skærpet strafzone eller en målrettet skærpet strafzone, kan der desuden ske en prøvelse af beslutningens lovlighed.

Der henvises til bemærkningerne til politilovens § 6 a, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 22 som fremsat, s. 10 f. og 29, og Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 80 som fremsat, s. 7.

Straffeloven indeholder ikke i dag bestemmelser, som indebærer, at politiet kan beslutte, at straffen for lovovertrædelser i visse tilfælde skærpes i en begrænset tidsperiode uden samtidig geografisk afgræns-

ning. Straffeloven indeholder heller ikke i dag bestemmelser, som indebærer, at politiet kan beslutte, at straffen for hadforbrydelser i visse tilfælde skærpes.

2.1.1.2. Hadforbrydelser

Ved hadforbrydelser forstås strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, jf. bl.a. straffelovens § 266 b, § 81, nr. 6, samt racediskriminationsloven.

Det fremgår af straffelovens § 266 b, stk. 1, at den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro eller sit handicap eller på grund af den pågældende gruppes seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det er en betingelse for at kunne anvende straffelovens § 266 b, at udtalelsen eller meddelelsen er fremsat offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds.

Udtrykket ”udtalelse eller anden meddelelse” omfatter både skriftlige og mundtlige udtryksformer. Ved ordene ”anden meddelelse” udvides bestemmelsen til at omfatte udtryksformer, der ikke kan betegnes som udtalelser, f.eks. billeder, jf. betænkning nr. 553/1969 om forbud mod racediskrimination, s. 27.

Derudover skal ytringen have karakter af en trussel, forhånelse eller nedværdigelse, og der skal efter forarbejderne til bestemmelsen en vis grovhed til for, at ytringen er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, L 78 som fremsat, sp. 1185, og betænkning nr. 553/1969 om forbud mod racediskrimination, s. 34. Straffelovens § 266 b skal desuden anvendes under fornødent hensyn til ytringsfriheden.

Det fremgår af straffelovens § 81, nr. 6, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som skærpende omstændighed, at gerningen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende. Bestemmelsen sigter på tilfælde, hvor forbrydelsens motiv helt eller delvis kan tilskrives disse forhold, og opregningen er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller lignende”.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at anvendelsesområdet skal fortolkes i overensstemmelse med anvendelsesområdet for straffelovens § 266 b, stk. 1. Bestemmelsen er imidlertid ikke begrænset til bestemte forbrydelsestyper eller tilfælde, hvor gerningspersonens motiv har været at true, forhåne eller nedværdige en person eller gruppe af personer. Bestemmelsen vil efter omstændighederne også kunne være anvendelig f.eks. på økonomisk kriminalitet, der begås med henblik på at støtte en racistisk organisation, som gerningspersonen er medlem af. Der henvises til bemærkningerne til § 81, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 99 som fremsat, sp. 3322.

Straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse på alle strafbare forhold, medmindre andet er bestemt, jf. straffelovens § 2.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v. (racediskriminationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 626 af 29. september 1987 med senere ændringer, at den, som inden for erhvervsmæssig eller almennyttig virksomhed på grund af en persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika nægter at betjene den pågældende på samme vilkår som andre, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. På

samme måde straffes den, som af nogen af de i stk. 1 nævnte grunde nægter at give en person adgang på samme vilkår som andre til sted, forestilling, udstilling, sammenkomst eller lignende, der er åben for almenheden, jf. bestemmelsens stk. 2.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om en styrket indsats mod antisemitisme, at der er behov for at styrke det strafferetlige værn mod hadforbrydelser i særlige situationer, hvor en begivenhed medfører en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for så vidt angår hadforbrydelser, eller hvor politiet konkret vurderer, at der kan forventes en ekstraordinær stigning i hadforbrydelser.

Det fremgår i tilknytning hertil, at der lægges op til at indføre hjemmel til, at politiet i særlige tilfælde kan aktivere en landsdækkende strafskærpelse i op til 6 måneder med mulighed for forlængelse, hvis en begivenhed – som f.eks. Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober sidste år – medfører en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for så vidt angår hadforbrydelser. Strafskærpelsen vil ligeledes kunne aktiveres i afgrænsede geografiske zoner (strafskærpelseszoner) forud for en forestående begivenhed, f.eks. et bestemt optog, større religiøst møde eller andet arrangement, hvis politiet konkret vurderer, at det forventes, at en sådan begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i hadforbrydelser.

Strafskærpelserne har til formål at give mulighed for at sende et tydeligt signal om, at en sådan udvikling eller forventet udvikling i kriminalitetsbilledet er uacceptabel.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i straffeloven om, at den straf, der er foreskrevet, kan forhøjes indtil det halve, hvis lovovertrædelsen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode.

Samtidig foreslås det, at der indføres bestemmelser i politiloven om politiets udpegning af skærpede strafzoner og Rigspolitiets fastsættelse af skærpede strafperioder.

Det foreslås således, at udpegning af en skærpet strafzone kan ske, hvis det forventes, at en forestående begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og udpegningen af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af den pågældende begivenhed.

Endvidere foreslås det, at fastsættelse af en skærpet strafperiode kan ske, hvis en hændelse efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og fastsættelsen af en skærpet strafperiode vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

Ordningen er beskrevet nærmere nedenfor.

2.1.2.1. Lovovertrædelser omfattet af strafskærpelserne

Det foreslås, at strafbare overtrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende (hadforbrydelser) skal være omfattet af de foreslåede strafskærpelser.

Ordningen vil således omfatte enhver overtrædelse af straffeloven samt enhver strafbar overtrædelse af

særlovgivningen, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende.

Det vil f.eks. betyde, at enhver overtrædelse af straffelovens § 266 b, racediskriminationsloven eller overtrædelser af straffelovgivningen, hvor straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse, vil være omfattet.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 f, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.2. Betingelserne for at udpege skærpede strafzoner og fastsætte skærpede strafperioder

2.1.2.2.1. Skærpede strafzoner

Det foreslås, at politiet kan udpege en skærpet strafzone forud for en forestående begivenhed, hvis politiet forventer, at en sådan begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og udpegningen af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed.

Det vil være en samlet politifaglig vurdering af den konkrete situation, om betingelserne for at udpege en skærpet strafzone er opfyldt.

Det vil for det første være en betingelse, at det konkret forventes, at en forestående begivenhed vil kunne medføre en ekstraordinær stigning i antallet af de nævnte strafbare lovovertrædelser.

I vurderingen heraf vil politiet kunne lægge vægt på de efterretninger, som politiet er i besiddelse af i forhold til den konkrete begivenhed, politiets erfaringer med kriminalitetsbilledet i forbindelse med afholdelse af lignende eller tilsvarende begivenheder og trusselsvurderinger, der måtte være relevante i forhold til den konkrete begivenhed.

Politiet vil i den forbindelse også kunne inddrage viden fra andre relevante aktører, som f.eks. arrangøren af begivenheden eller organisationer, der mere generelt indsamler viden om mulige hadforbrydelser. Det vil være en konkret politifaglig vurdering, hvorvidt viden fra andre aktører er troværdig og relevant. Det bemærkes i tilknytning hertil, at hverken et almindeligt ønske om en skærpet strafzone eller en bekymring, som ikke er nærmere konkretiseret, vil være relevant.

Som eksempel på en situation, hvor den skærpede strafzone som udgangspunkt ville kunne udpeges, kan nævnes et forestående årligt tilbagevendende optog, som året forinden medførte et større antal hadforbrydelser, hvis politiet konkret vurderer, at det vil kunne gentage sig.

Det vil for det andet være en betingelse, at det konkret vurderes, at en skærpet strafzone vil være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed.

I vurderingen heraf vil politiet kunne lægge vægt på, om udpegning af en skærpet strafzone kan medvirke til at forebygge, at nogen begår hadforbrydelser, og til at opretholde trygheden for de berørte persongrupper i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed. Politiet vil i den forbindelse også kunne lægge vægt på, om beslutningen om at udpege en skærpet strafzone i sig selv vil kunne medvirke til at opretholde trygheden for den berørte gruppe af personer. Politiet vil skulle vurdere, om der er andre redskaber, som vil være mere hensigtsmæssige til at opnå formålet, ligesom det forudsættes, at en almindelig politimæssig indsats ikke forventes at være tilstrækkelig til at opretholde trygheden og komme hadforbrydelser til livs i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed.

Politiets beslutning om at udpege en skærpet strafzone vil skulle træffes forud for begivenhedens afholdelse, og den skærpede strafzone vil skulle være geografisk og tidsmæssigt afgrænset til den pågældende begivenheds afholdelse.

Der henvises nærmere til de foreslåede ændringer af politilovens § 6 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.2.2. Skærpede strafferperioder

Det foreslås, at Rigspolitiet kan fastsætte en skærpet strafferperiode, hvis en hændelse efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og politiet vurderer, at fastsættelsen af en skærpet strafferperiode vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

En sådan strafskærpelse vil – modsat strafskærpelsen nævnt i pkt. 2.1.2.2.1 ovenfor – ikke være begrænset til et bestemt geografisk område, men gælde generelt for hadforbrydelser, der begås, imens strafskærpelsen gælder.

Det vil være en samlet politifaglig vurdering af den konkrete situation, om betingelserne for at fastsætte en skærpet strafferperiode er opfyldt.

Det vil for det første være en betingelse, at der er indtruffet en hændelse, som efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser.

I vurderingen af, om der foreligger en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser, vil Rigspolitiet kunne lægge vægt på en konstateret stigning i antallet af anmeldelser, sager eller øvrige hændelser, der har betydning for udviklingen i kriminalitetsbilledet. Rigspolitiet vil desuden kunne lægge vægt på, om politiet har fundet det nødvendigt at iværksætte særlige indsatser i relation til hadforbrydelser.

Rigspolitiet vil til oplysning heraf kunne inddrage viden fra andre relevante aktører, som f.eks. organisationer, der mere generelt indsamler viden om mulige hadforbrydelser. Det vil i den forbindelse være en konkret politifaglig vurdering, om den pågældende information er troværdig og relevant. Det bemærkes i tilknytning hertil, at hverken et almindeligt ønske om en skærpet strafferperiode eller en bekymring, som ikke er nærmere konkretiseret, vil være relevant.

Som eksempel på en situation, hvor den skærpede strafferperiode ville kunne have været fastsat, kan nævnes perioden efter konflikten i Mellemøsten udløst af Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober 2023.

Kravet om en hændelse indebærer, at der skal være tale om en hændelse, som generelt må anses for egnet til at udløse en udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser. Det kunne f.eks. være et terrorangreb, en væbnet konflikt eller en udenrigspolitisk krise. Der vil ikke i øvrigt gælde særlige krav til karakteren af hændelsen. Det forudsættes dog, at hændelsen har en tidsmæssig sammenhæng med udviklingen i kriminalitetsbilledet. Et eksempel på en hændelse, som ville være omfattet, er Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober 2023, hvor myndighederne efterfølgende løbende monitorerede udviklingen i kriminalitetsbilledet for hadforbrydelser med et antisemitisk motiv.

Det vil for det andet være en betingelse, at det vurderes, at en skærpet strafferperiode vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

I vurderingen heraf vil Rigspolitiet kunne lægge vægt på, om fastsættelse af en skærpet strafferperiode kan medvirke til at forebygge, at nogen begår hadforbrydelser, og til at normalisere tilstanden og genskabe

tryghed for den gruppe af personer, som er berørt af den ekstraordinære udvikling i kriminalitetsbilledet for så vidt angår hadforbrydelser. Rigspolitiet vil i den forbindelse også kunne lægge vægt på, om beslutningen om at fastsætte en skærpet strafferperiode i sig selv vil kunne medvirke til at øge trygheden for den berørte gruppe af personer. Rigspolitiet vil skulle vurdere, om der er andre redskaber, som vil være mere hensigtsmæssige til at opnå formålet, ligesom det forudsættes, at en almindelig politimæssig indsats ikke har vist sig tilstrækkelig til at komme den ekstraordinære udvikling i kriminalitetsbilledet for hadforbrydelser til livs.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.3. Geografisk afgrænsning

En skærpet strafzone vil kunne udpeges inden for et nærmere afgrænset geografisk område, hvor den pågældende begivenhed forventes afholdt.

En skærpet strafzone vil ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning geografisk skulle begrænses mest muligt i forhold til, hvad der er påkrævet i forbindelse med afholdelse af den pågældende begivenhed. Det indebærer, at en skærpet strafzone vil kunne udstrækkes til et område, der har den tilstrækkelige størrelse til, at politiet effektivt kan opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af begivenheden. Det følger heraf, at den skærpede strafzone efter omstændighederne vil kunne udpeges ud over f.eks. en anmeldt rute for et optog eller en enkelt park eller ejendom til brug for et arrangement eller lignende, hvis politiet vurderer, at det er nødvendigt for at opretholde trygheden i forbindelse med begivenhedens afholdelse. Der vil derimod som udgangspunkt ikke kunne udpeges en skærpet strafzone i f.eks. en hel kommune, en større by eller lignende.

En skærpet strafferperiode vil ikke være begrænset til et bestemt geografisk område, men gælde generelt for hadforbrydelser, der begås, imens strafskærpelsen gælder.

Der henvises nærmere til de foreslåede ændringer af politilovens § 6 a og den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 2-4, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.4. Tidsmæssig afgrænsning

2.1.2.4.1. Skærpede strafzoner

En skærpet strafzone vil være tidsmæssigt afgrænset til den pågældende begivenheds afholdelse. Den skærpede strafzone vil ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle have så kort udstrækning som muligt i forhold til, hvad der er påkrævet i forbindelse med afholdelse af den pågældende begivenhed. Det indebærer, at en skærpet strafzone vil kunne udstrækkes til en tidsperiode, der har den tilstrækkelige varighed til, at politiet effektivt kan opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af begivenheden. Det følger heraf, at den skærpede strafzone efter omstændighederne vil kunne udpeges ud over f.eks. varigheden af et anmeldt optog eller tidspunktet for et møde eller en tale, hvis politiet konkret vurderer, at det er nødvendigt for at opretholde trygheden i forbindelse med begivenhedens afholdelse.

Der henvises nærmere til de foreslåede ændringer af politilovens § 6 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.4.2. Skærpede strafferperioder

En skærpet strafferperiode vil kunne fastsættes for en tidsperiode på op til 6 måneder. Der vil dog være mulighed for at forlænge den skærpede strafferperiode, hvis der fortsat er et kriminalitetsbillede som det, der

dannede grundlag for fastsættelsen af strafsikærpelsen, og Rigspolitiet fortsat vurderer, at en skærpet strafperiode vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer. I en sådan situation vil der ikke være en maksimal tidsmæssig afgrænsning af strafsikærpelsen, hvis betingelserne herfor er opfyldt. En skærpet strafperiode vil dog ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle have så kort udstrækning som muligt.

Endvidere vil en skærpet strafperiode kunne udstrækkes ud over 6 måneder, uanset at der ikke længere er et kriminalitetsbillede som det, der dannede grundlag for fastsættelsen af strafsikærpelsen, hvis Rigspolitiet vurderer, at der er konkrete grunde til at antage, at kriminalitetsbilledet vil blive genoptaget ved en ophævelse af strafsikærpelsen, og opretholdelse af strafsikærpelsen er nødvendig for at fastholde trygheden for den berørte gruppe af personer. I en sådan situation vil en skærpet strafperiode dog ikke kunne udstrækkes til en periode på mere end samlet et års varighed.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.5. Strafsikærpelse

Det foreslås, at den straf, der er foreskrevet, kan forhøjes indtil det halve, hvis lovovertrædelsen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode.

Det forudsættes, at strafniveauet for de overtrædelser, der er omfattet af bestemmelsen, i almindelighed forhøjes med 50 pct. sammenlignet med strafniveauet for tilsvarende overtrædelser begået uden for en skærpet strafzone eller før en skærpet strafperiode.

Strafsikærpelsen vil finde anvendelse for alle overtrædelser, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, når disse er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode. Strafsikærpelsen vil således finde anvendelse, uanset om en overtrædelse i øvrigt relaterer sig til den begivenhed eller hændelse, der har udløst udpegningen af den skærpede strafzone, eller fastsættelsen af den skærpede strafperiode, og uanset hadmotivets karakter (etnisk oprindelse, tro, handicap, seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende).

Strafsikærpelsen vil ligeledes finde anvendelse, uanset om overtrædelsen begås mod eller udgår fra den gruppe af personer, der afholder begivenheden, som har givet anledning til en skærpet strafzone.

Fastsættelsen af straffen vil forsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i kapitel 10.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 f, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.6. Administration

2.1.2.6.1. Skærpede strafzoner

Det foreslås, at de gældende regler for administration af skærpede strafzoner og målrettede skærpede strafzoner efter politilovens § 6 a skal finde tilsvarende anvendelse for den foreslåede ordning for skærpede strafzoner.

Beslutningen om at udpege en skærpet strafzone vil således skulle træffes af politidirektøren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil. Beslutningen vil skulle offentliggøres, og offentliggørelsen vil skulle indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for. Det forudsættes, at beslutningen træffes på ledelsesniveau, og at angivelsen af det sted, som beslutningen gælder for, ledsages af et kort over det pågældende geografiske område.

Offentliggørelsen vil skulle ske på politiets officielle hjemmeside eller lignende, ligesom den pågældende politikreds vil skulle udstede en pressemeddelelse om strafs-kærpeisen og de nærmere detaljer om zonen.

Der vil ikke gælde et krav om, at der skal skiltes med, at der er udpeget en skærpet strafzone i det område, hvor zonen gælder. Hvis politiet konkret vurderer, at det vil have væsentlig betydning for effekten af den skærpede strafzone, bør skiltning imidlertid anvendes i relevant omfang.

En beslutning om at udpege en skærpet strafzone vil være omfattet af rigspolitichefens sædvanlige tilsyn med politidirektørerne efter retsplejelovens § 109.

Der henvises nærmere til de foreslåede ændringer af politilovens § 6 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.6.2. Skærpede strafperioder

Det foreslås, at kompetencen til at fastsætte en skærpet strafperiode tillægges Rigspolitiet. Det skyldes, at en skærpet strafperiode – i modsætning til en skærpet strafzone – ikke vil være begrænset til et bestemt geografisk område.

Beslutningen om at fastsætte en skærpet strafperiode vil skulle træffes af rigspolitichefen eller den, som vedkommende bemyndiger hertil. Den skærpede strafperiode vil skulle fastsættes i en bekendtgørelse, og beslutningen herom vil skulle offentliggøres på politiets officielle hjemmeside eller lignende og indeholde en begrundelse og en angivelse af den skærpede strafperiode, ligesom politiet vil skulle udstede en pressemeddelelse derom. Det forudsættes, at beslutningen træffes på ledelsesniveau.

Der henvises nærmere til den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.2. Afskaffelse af det danske særkrav om forudgående retskendelse i TCO-loven m.v.

2.2.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online, EU-tidende 2021, nr. L 172, side 79 (TCO-forordningen), blev vedtaget den 29. april 2021 og har fundet anvendelse siden den 7. juni 2022.

TCO-forordningen har – med henblik på at garantere et velfungerende digitalt indre marked – til formål at skabe en klar og harmoniseret retlig ramme til at håndtere misbrug af hostingtjenester (f.eks. sociale medier) til udbredelse af terrorrelateret indhold på internettet. TCO-forordningen er – ligesom øvrige forordninger – almen gyldig, bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i Danmark og skal som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret, jf. artikel 288 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Flere bestemmelser i TCO-forordningen kræver imidlertid, at der foretages visse gennemførelsesforanstaltninger i medlemsstaterne, herunder at der udpeges en national kompetent myndighed, der skal varetage en række opgaver efter forordningen. Der skal derudover fastsættes regler om sanktioner for hostingtjenesteyderes overtrædelse af en række bestemmelser i forordningen. TCO-forordningen er i dansk ret suppleret af lov nr. 783 af 3. juni 2022 om supplerende bestemmelser til

forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (TCO-loven), der fastsætter de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til forordningen. Loven trådte i kraft den 7. juni 2022.

Det fremgår af TCO-lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at Rigspolitiet udpeges som national kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a-c. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 166 som fremsat, side 48, at Rigspolitiet er politiets øverste myndighed i Danmark, der understøtter politikredsens arbejde og koordinerer politiets indsats på landsplan. Rigspolitiet har således som forvaltningsmyndighed erfaring med varetagelsen af den type opgaver, som den kompetente myndighed i henhold til TCO-forordningen skal varetage.

Det fremgår videre samme sted af bemærkningerne, at Rigspolitiet derudover allerede i dag har et tæt samarbejde med Danmarks nationale sikkerheds- og efterretningstjeneste, Politiets Efterretningstjeneste (PET), om identifikation og vurdering af terrorrelateret indhold. Rigspolitiets organisatoriske tilknytning til PET muliggør herved, at Rigspolitiet ved varetagelsen af sine forpligtelser som national kompetent myndighed kan inddrage PET i relevant omfang og modtage væsentlig bistand i forbindelse med bl.a. identifikation, monitorering, vurdering og indberetning af terrorrelateret indhold. Rigspolitiets samarbejde med PET på dette område kan ligeledes sikre, at der foretages en vurdering af, om fjernelse af terrorrelateret indhold strider imod hensyn til igangværende efterforskning, jf. TCO-forordningens artikel 14. Sådanne hensyn kan dog alene inddrages i forbindelse med Rigspolitiets udstedelse af påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold, og ikke når Rigspolitiet underretter en dansk hostingtjenesteyder om et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold fra en anden medlemsstat efter TCO-lovens § 3, stk. 1.

Det fremgår i øvrigt samme sted af bemærkningerne, at Rigspolitiet får kompetence til at udstede påbud om fjernelse i medfør af forordningens artikel 3, kompetence til at kontrollere påbud om fjernelse i medfør af artikel 4 samt kompetence til at føre tilsyn med gennemførelsen af specifikke foranstaltninger i medfør af artikel 5. Videre fremgår det, at i det omfang Rigspolitiet som kompetent myndighed i Danmark får mistanke om en overtrædelse af de bestemmelser i forordningen, der er strafbelagt i TCO-loven, skal Rigspolitiet indgive en anmeldelse til den stedlige politikreds, der herefter inden for strafferetsplejens rammer kan efterforske sagen og tage stilling til, om der skal ske strafforfølgning. Det betyder efter de almindelige regler om ansvarsfordelingen mellem politiet og anklagemyndigheden, at sagerne vil skulle afgøres af den stedlige anklagemyndighed.

Det fremgår af TCO-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., at domstolene endvidere udpeges som kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. besvarelsen af 23. maj 2022 af spørgsmål nr. 2 til L 166, at det forudsættes, at domstolenes kompetence efter TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a, er begrænset til rettens afgørelse om kendelse. Den nationale kompetente myndigheds øvrige opgaver m.v. i henhold til forordningens artikel 12, stk. 1, litra a, forudsættes således herudover varetaget af Rigspolitiet.

Det fremgår af TCO-lovens § 4, stk. 1, 1. pkt., at påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter § 3, stk. 1, træffes af Rigspolitiet efter rettens kendelse. TCO-lovens § 4 blev indsat ved et ændringsforslag under 2. behandling af lovforslaget, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg F, 2. behandling af lovforslag nr. L 166.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. besvarelsen af 23. maj 2022 af spørgsmål nr. 2 til L 166, at bestemmelsen indebærer, at Rigspolitiets udstedelse af påbud efter forordningens artikel 3, stk. 1, alene kan ske efter en forudgående retskendelse, og at det bemærkes, at forordningens betingelser for udstedelse af påbud i øvrigt skal være opfyldt, herunder særligt de indholdsmæssige betingelser i forordningens artikel 3, stk. 4. Endvidere finder forordningens regler i øvrigt anvendelse. Bestemmelsen

indebærer, at domstolene – sammen med Rigspolitiet – er nationalt kompetent myndighed for så vidt angår udstedelse af påbud, jf. forordningens artikel 12, stk. 1, litra a, jf. artikel 3, jf. lovens § 2, stk. 1, 2. pkt. Derudover fremgår det samme sted af bemærkningerne, at politiet forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, det vil sige den hostingtjenesteyder, der udbyder det terrorrelaterede indhold, som retten har udstedt kendelse om at fjerne eller deaktivere.

Endvidere fremgår det af TCO-lovens § 4, stk. 1, 2. pkt., at de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for udstedelse af påbuddet er opfyldt, anføres i kendelsen. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. besvarelsen af 23. maj 2022 af spørgsmål nr. 2 til L 166, at det forudsættes, at retten skal påse, at forordningens betingelser for udstedelse af påbud i øvrigt er opfyldt, herunder særligt om betingelserne for at udstede et påbud i medfør af TCO-forordningen er opfyldt, jf. artikel 3, stk. 4.

Det følger af TCO-lovens § 4, stk. 1, 3. pkt., at kendelsen til enhver tid kan omgøres.

Af TCO-lovens § 4, stk. 2, 1. pkt., fremgår det, at Rigspolitiet snarest muligt skal forelægge sagen for retten, hvis den, som påbuddet retter sig mod, fremsætter anmodning herom. Efter TCO-lovens § 4, stk. 2, 2. pkt., afgør retten ved kendelse, om påbuddet skal opretholdes.

Det fremgår af TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, at hostingtjenesteyderen skal fjerne terrorrelateret indhold eller deaktivere adgangen til terrorrelateret indhold i alle medlemsstater hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for en time efter at have modtaget påbuddet om fjernelse. Det følger af TCO-lovens § 4, stk. 3, 1. pkt., at såfremt tidsfristen på én time i TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, ikke kan overholdes, dersom retskendelse skal afventes, skal Rigspolitiet træffe beslutning om udstedelse af påbud uden forudgående kendelse. I så fald skal Rigspolitiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra underrettelse om påbuddet forelægge sagen for retten, jf. § 4, stk. 3, 2. pkt. Retten afgør ved kendelse, om påbuddet kan godkendes, og om det kan opretholdes, og burde påbuddet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet, jf. § 4, stk. 3, 3. og 4. pkt.

Det fremgår herudover af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. besvarelsen af 23. maj 2022 af spørgsmål nr. 2 til L 166, at Rigspolitiet skal udstede påbud efter forordningens artikel 3, stk. 1, uden krav om forudgående retskendelse, hvis tidsfristen i forordningens artikel 3, stk. 3, umuliggør, at forudgående retskendelse kan indhentes. Det fremgår videre, at bestemmelsen har til formål at sikre, at den fastsatte tidsfrist på én time i forordningens artikel 3, stk. 3, overholdes, og at Danmarks EU-retlige forpligtelser herved efterleves.

Det fremgår i øvrigt samme sted i bemærkningerne, at det i den forbindelse bemærkes, at det følger af TCO-lovens § 3, stk. 1, at når Rigspolitiet i henhold til forordningens artikel 4, stk. 1, underrettes om et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold, der er udstedt af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, og som er adresseret til en hostingtjenesteyder med hovedsæde i Danmark eller til en hostingtjenesteyders retlige repræsentant i Danmark, skal Rigspolitiet underrette hostingtjenesteyderen eller den retlige repræsentant om påbuddets retlige virkning for så vidt angår Danmark. Efter TCO-lovens § 3, stk. 2, skal underretningen ske umiddelbart efter, at Rigspolitiet er blevet underrettet om påbuddet, idet tidsfristen på én time i forordningens artikel 3, stk. 3, skal overholdes.

Videre fremgår det samme sted i bemærkningerne, at underretningsforpligtelsen i TCO-lovens § 3, stk. 1, indebærer, at det i praksis vil være umuligt både at overholde forordningens tidsfrist på én time for fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold samt kravet om forudgående retskendelse. Det fremgår videre, at kravet om forudgående retskendelse efter TCO-lovens § 4, stk. 1, af hensyn til Danmarks EU-retlige forpligtelser som altovervejende hovedregel skal fraviges, når Rigspolitiets foretager underretninger efter TCO-lovens § 4, stk. 3, 1. pkt.

Ifølge § 4, stk. 4, i TCO-loven finder retsplejelovens § 694, stk. 1, om værneting for retsmøder under efterforskningen på begæring af politiet, tilsvarende anvendelse på Rigspolitiets begæring efter denne bestemmelse.

Endelig fremgår det af TCO-lovens § 4, stk. 5, at retsplejelovens kapitel 85 om kære til højere ret finder tilsvarende anvendelse for rettens afgørelser efter denne bestemmelse.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale af 25. juni 2024 om en styrket indsats mod antisemitisme, at aftalepartierne er enige om, at der er behov for at sikre, at politiet har de bedste muligheder for at imødegå terrorrelateret indhold online. I tilknytning hertil fremgår det, at aftalepartierne bl.a. er enige om afskaffelse af det danske særkrav om forudgående retskendelse i TCO-loven.

Det bemærkes i den forbindelse, at TCO-forordningen ikke indeholder et krav om, at der skal indhentes en forudgående retskendelse svarende til ordningen i retsplejelovens § 791 d, stk. 1, inden udstedelsen af et påbud efter forordningens artikel 3, stk. 3. Forordningen indeholder i stedet en række sikkerhedsforanstaltninger, som har til formål at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder såsom ytrings- og informationsfrihed i et demokratisk samfund samt retlige klagemuligheder som garanteret af den ret til adgang til effektive retsmidler, der er fastsat i artikel 19 i Traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Efter forordningens artikel 4, stk. 3, kan den kompetente myndighed i det land, hvor hostingtjenesteyderen har hovedsæde, eller hvor dens retlige repræsentant har ophold eller er etableret, af egen drift inden for 72 timer efter modtagelse af et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold efter artikel 4, stk. 1, vedtage en begrundet afgørelse om, at påbuddet udgør et alvorligt eller åbenbart brud på forordningen eller grundlæggende rettigheder i EU's Charter om grundlæggende rettigheder, herunder ytringsfriheden. En hostingtjenesteyder og en indholdsleverandør har efter forordningens artikel 4, stk. 4, ret til inden for 48 timer efter modtagelse af et sådant påbud at anmode den kompetente myndighed om at kontrollere påbuddet. Hvis der træffes afgørelse om, at påbuddet udgør en overtrædelse af artikel 4, stk. 3 eller 4, ophører påbuddet om fjernelse med at have retsvirkninger, jf. artikel 4, stk. 6.

Herudover følger det af forordningens artikel 9, stk. 1, at Rigspolitiets afgørelser i henhold til TCO-forordningens artikel 3 og artikel 4, stk. 3 og 4, samt underretninger efter TCO-lovens § 3, stk. 1, vil kunne prøves ved domstolene i det land, hvor påbuddet er udstedt.

Dette indebærer, at en hostingtjenesteyder, der har modtaget et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold efter forordningen, har ret til at anfægte dette ved domstolene i den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har udstedt påbuddet, jf. forordningens artikel 9, stk. 1. Indholdsleverandører, hvis indhold er blevet fjernet, eller hvor adgangen hertil er blevet deaktiveret, som følge af et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold, har ligeledes ret til at anfægte dette ved domstolene i den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har udstedt påbuddet, jf. forordningens artikel 9, stk. 2. Dette vil ligeledes være tilfældet for så vidt angår en hostingtjenesteyder eller en indholdsleverandør i Danmark, som vil anfægte påbuddet. Dette gælder uanset den ordning for underretning, der følger af TCO-lovens § 3.

Det er således Justitsministeriets vurdering, at TCO-forordningen indeholder fyldestgørende regler om klagemuligheder og retsgarantier, og at der således er tilstrækkelige muligheder for efterprøvelse og uafhængig kontrol af de kompetente myndigheders afgørelser i henhold til TCO-forordningen uden supplerende krav om forudgående retskendelse.

Det er videre Justitsministeriets vurdering, at det danske særkrav om forudgående retskendelse giver

tidsmæssige og administrative udfordringer for myndighederne, og at byrderne forbundet hermed bl.a. vurderes at være en medvirkende årsag til, at Danmark endnu ikke har anvendt TCO-forordningen. Det bemærkes hertil, at Tyskland efter Hamas' angreb på Israel den 7. oktober 2023 pr. 31. december 2023 har udstedt over 249 påbud til hostingtjenesteydere. Danmark har pr. 26. november 2024 ikke anvendt forordningens redskaber.

Det bemærkes, at Danmark i stedet har anvendt "referrals" (indberetninger) som det primære instrument til på frivillig basis at fjerne terrorrelateret indhold online. Det skyldes, at Politiets Efterretningstjenestes Internet Referral Unit (PET IRU), som har til opgave at identificere og modvirke udbredelsen af terrorrelateret indhold online, har gode samarbejdserfaringer med hovedparten af hostingtjenesteydere i forhold til imødekommelse af indberetninger. På trods af dette kan det dog konstateres, at "referrals" ikke altid imødekommes, og at nogle hostingtjenesteydere principielt kun efterkommer henvendelser i form af påbud.

Det bemærkes, at det danske særkrav om forudgående retskendelse som altovervejende hovedregel i øvrigt ikke vil kunne overholdes for påbud fra kompetente myndigheder i andre medlemsstater, idet det i praksis ikke vil være muligt både at overholde forordningens tidsfrist på én time for fjernelse af terrorrelateret indhold samt et krav om forudgående retskendelse, jf. ovenfor pkt. 2.1.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det danske særkrav om forudgående retskendelse, inden der kan udstedes et påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder, jf. TCO-lovens § 4, afskaffes.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Rigspolitiets udstedelse af påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter TCO-lovens § 3, stk. 1, vil kunne ske uden rettens forudgående kendelse.

Det foreslås videre – som konsekvens af forslaget om at afskaffe det danske særkrav om forudgående retskendelse i TCO-loven, jf. ovenfor – at domstolene ikke længere skal være kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a, jf. TCO-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget vil indebære, at påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter TCO-lovens § 3, stk. 1, træffes af Rigspolitiet uden rettens forudgående kendelse.

Det bemærkes, at forordningens betingelser for udstedelse af påbud i øvrigt vil skulle være opfyldt, herunder særligt de indholdsmæssige betingelser i forordningens artikel 3, stk. 4. Endvidere vil forordningens regler i øvrigt finde anvendelse, herunder retssikkerhedsgarantier og klagemekanismer, jf. artikel 9 og 10.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes samlet at medføre merudgifter på 1 mio. kr. for politiet i 2025 og frem, der kan henføres til et civilt årsværk til understøttelse af den politifaglige vurdering af behovet for strafskærpelse. Hertil kommer begrænsede merudgifter for kriminalforsorgen som følge af et begrænset ekstra belæg på 0-1 pladser årligt.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner.

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indeholder ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget ophæver TCO-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., der udpeger domstolene som kompetent myndighed i henhold til TCO-forordningen, samt § 4, der fastsætter et krav om forudgående retskendelse for udstedelse af påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold online til en hostingtjenesteyder i henhold til TCO-forordningen og underretninger efter lovens § 3, stk. 1. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det bemærkes, at TCO-forordningen ikke stiller krav om forudgående retskendelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. oktober 2024 til den 1. november 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, ADIPA – Association of Danish Intellectual Property Attorneys, Advokatrådet, AE - Arbejderbevægelsen Erhvervsråd, Amnesty International, Bevismiddeltilsynet, BL - Danmarks almene boliger, Børnerådet, Børns Vilkår, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danmarks Nationalbank, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Muslimske Union, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Regioner, Danske Universiteter, DAOM - Danske Annoncører og Markedsførere, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Jødiske Samfund i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, DI Byggeri, Digitalt Ansvar, Dignity, DKCERT - Danish Computer Security Incident Response Team, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Fagligt Fælles Forbund, FDIH - Foreningen for Danske Internethandel, Finans Danmark, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Fængselsforbundet, Færøernes Landsstyre, Greenpeace, HK Danmark, HK Stat, Institut for Menneskerettigheder, Intact Denmark, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, IT-Universitet i København, Justitia, KL, KOMBIT, Kreativitet og Kommunikation, Kriminalforsorgsforeningen, KVINFO, Københavns Rets hjælp, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Lambda, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Lev Uden Vold, LGBT+ Danmark, Medierådet for Børn og Unge, Mellemløkeligt Samvirke, MINO Danmark, Nets DanID A/S, Naalakkersuisut, Odense Retshjælp, Offerrådgivningen i Danmark, Politiforbundet i Danmark, Prosa, Radio- og TV-Nævnet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rettighedsalliancen, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Røde Kors, Rådet for

digital sikkerhed, SAVN, Sipineq+, SMV Danmark, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Teleindustri- en, Telekommunikationsindustrien i Danmark, The Association of Tech start-ups in Denmark, VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus BSS, Aarhus Retshjælp og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreud- gifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgif- ter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget vurderes samlet at med- føre merudgifter for politiet på 1 mio. kr. årligt i 2025 og frem.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regio- ner	Ingen	Forslaget vurderes samlet set at medføre et yderligere kapacitets- behov i kriminalforsorgen på ca. 0-1 pladser fra 2025 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige kon- sekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget ophæver TCO-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., der udpeger domstolene som kompetent myndighed i henhold til TCO-forordnin- gen, samt § 4, der fastsætter et krav om forudgående retskendelse for udstedelse af påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold online til en hostingtjenesteyder i henhold til TCO-forordnin- gen og underretninger efter lovens § 3, stk. 1. Det bemærkes, at TCO-forordningen ikke stiller krav om forudgående retskendelse	
Er i strid med de princip- per for implementering af er- hvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regule- ring (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af straffelovens § 81 c, stk. 1, og § 81 e, at den straf, der er foreskrevet i nærmere opregnede bestemmelser i straffeloven eller i nærmere opregnede særlove, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis overtrædelsen er begået inden for henholdsvis en skærpet strafzone udpeget i medfør af politilovens § 6 a, stk. 1, 1. pkt., eller en målrettet skærpet strafzone udpeget i medfør af politilovens § 6 a, stk. 1, 2. pkt.

Straffeloven indeholder ikke i dag bestemmelser, som indebærer, at politiet kan beslutte, at straffen for lovovertrædelser i visse tilfælde skærpes i en begrænset tidsperiode uden samtidig geografisk afgrænsning. Straffeloven indeholder heller ikke i dag bestemmelser, som indebærer, at politiet kan beslutte, at straffen for hadforbrydelser i visse tilfælde skærpes.

Strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende (hadforbrydelser), omfatter bl.a. overtrædelser af straffelovens § 266 b, racediskriminationsloven og overtrædelser af straffelovgivningen, hvor straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 81 f, hvorefter den straf, der er foreskrevet, kan forhøjes indtil det halve, hvis lovovertrædelsen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om politiets virksomhed, eller under en skærpet strafperiode fastsat i medfør af § 6 f, stk. 1, i lov om politiets virksomhed.

Den foreslåede strafs-kærpelse vil omfatte enhver strafbar lovovertrædelse, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende (hadforbrydelser). Strafskærpelsen vil således omfatte enhver overtrædelse af straffeloven samt enhver strafbar overtrædelse af særlovgivningen, hvor motivet helt eller delvis kan tilskrives disse forhold. Det vil f.eks. betyde, at enhver overtrædelse af straffelovens § 266 b, racediskriminationsloven eller overtrædelser af straffelovgivningen, hvor straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse, vil være omfattet. Fortolkningen af ordene »andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende« skal ske i overensstemmelse med straffelovens § 81, nr. 6, og § 266 b.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, når en strafbar lovovertrædelse af den ovennævnte karakter er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode, der er henholdsvis udpeget eller fastsat i overensstemmelse med politilovens § 6 a, som ændret ved lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, og politilovens § 6 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 4. Det vil ikke være et krav, at gerningspersonen konkret har forsæt til, at den strafbare handling er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode.

En overtrædelse vil normalt skulle anses for at være begået inden for en skærpet strafzone, hvis enten gerningspersonen eller genstanden for den strafbare lovovertrædelse befinder sig i zonen.

Det forudsættes, at strafniveauet for de overtrædelser, der er omfattet af den foreslåede § 81 f, i almindelighed forhøjes med 50 pct. sammenlignet med strafniveauet for tilsvarende overtrædelser begået uden for en skærpet strafzone eller før en skærpet strafperiode.

Strafskærpelsen på 50 pct. vil skulle fastsættes i forhold til det gældende niveau, det vil sige i forhold til

det niveau, som straffen efter gældende ret ville være blevet fastsat under hensyntagen til hadmotivet. Det vil f.eks. indebære, at en overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 81, nr. 6, der efter gældende ret ville blive straffet med 60 dages fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med 3 måneders fængsel, hvis overtrædelsen er omfattet af den foreslåede § 81 f.

Fastsættelsen af straffen efter den foreslåede § 81 f vil forsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i kapitel 10.

Strafskærpelsen vil finde anvendelse for alle overtrædelser, som er omfattet af den foreslåede § 81 f, når disse er begået inden for en skærpet strafzone eller under en skærpet strafperiode. Strafskærpelsen vil således finde anvendelse, uanset om en overtrædelse i øvrigt relaterer sig til den begivenhed eller hændelse, der har udløst udpegningen af den skærpede strafzone eller fastsættelsen af den skærpede strafperiode, og uanset hadmotivets karakter (etnisk oprindelse, tro, handicap, seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende).

Strafskærpelsen vil ligeledes finde anvendelse, uanset om overtrædelsen begås mod eller udgår fra den gruppe af personer, der afholder begivenheden, som har givet anledning til en skærpet strafzone.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige omfatte forsøg på og medvirken til lovovertrædelserne, jf. straffelovens §§ 21 og 23.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Politolovens kapitel 3 regulerer politiets indgreb og er inddelt i fem overskrifter: ”Almindelig bestemmelse” (§ 3), ”Orden og sikkerhed” (§§ 4-6 a), ”Nattelivszoner” (§§ 6 b-6 e), ”Offentlige forsamlings og opløb” (§§ 7-9) og ”Svage og udsatte persongrupper” (§§ 10-13).

Politolovens §§ 4 og 5 indeholder generelle bestemmelser om politiets opgaver og indgreb i forhold til orden og sikkerhed, hvorimod politilovens §§ 5 a-6 og § 6 a regulerer særlige ordninger om henholdsvis visitationszoner og skærpede strafzoner.

Det foreslås, at der før § 6 a i politiloven indsættes *overskriften*: ”Skærpede strafzoner”.

Den foreslåede ændring tilsigter at gøre det lettere at orientere sig i politilovens kapitel 3, ligesom den skal tydeliggøre, at reglerne om skærpede strafzoner udgør en særlig ordning, der adskiller sig fra de generelle bestemmelser om politiets opgaver og indgreb i forhold til orden og sikkerhed. Ændringen tilsigter således ingen ændring af retstilstanden.

Til nr. 2 og 3

Det følger af politilovens § 6 a, stk. 1, at politiet for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone eller målrettet skærpet strafzone), hvor henholdsvis straffelovens § 81 c eller § 81 e finder anvendelse. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter betingelserne for at udpege en skærpet strafzone henholdsvis målrettet skærpet strafzone, mens bestemmelsens stk. 3 fastsætter, hvem der kan træffe beslutning om udpegning, samt kravene til beslutningens indhold og offentliggørelse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt § 6 a, stk. 1, 3. pkt., hvorefter politiet for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.

Det foreslås samtidig at indsætte et nyt § 6 a, stk. 2, 3. pkt., hvorefter udpegning af en skærpet strafzone efter stk. 1, 3. pkt., kan ske, hvis det forventes, at en forestående begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og udpegningen af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af den pågældende begivenhed.

Ved strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende (hadforbrydelser), forstås enhver strafbar lovovertrædelse, herunder af særlovgivningen, hvor motivet helt eller delvis kan tilskrives disse forhold. Det omfatter f.eks. enhver overtrædelse af straffelovens § 266 b, racediskriminationsloven eller overtrædelser af straffelovgivningen, hvor straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse. Fortolkningen af ordene »andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende« skal ske i overensstemmelse med straffelovens § 81, nr. 6, og § 266 b.

Det vil være en samlet politifaglig vurdering af den konkrete situation, om betingelserne for at udpege en skærpet strafzone er opfyldt.

Det vil for det første være en betingelse, at det konkret forventes, at en forestående begivenhed vil kunne medføre en ekstraordinær stigning i antallet af de nævnte strafbare lovovertrædelser.

I vurderingen heraf vil politiet kunne lægge vægt på de efterretninger, som politiet er i besiddelse af i forhold til den konkrete begivenhed, politiets erfaringer med kriminalitetsbilledet i forbindelse med afholdelse af lignende eller tilsvarende begivenheder og trusselsvurderinger, der måtte være relevante i forhold til den konkrete begivenhed.

Politiet vil i den forbindelse også kunne inddrage viden fra andre relevante aktører, som f.eks. arrangøren af begivenheden eller organisationer, der mere generelt indsamler viden om mulige hadforbrydelser. Det vil i den forbindelse være en konkret politifaglig vurdering, hvorvidt viden fra andre aktører er troværdig og relevant. Det bemærkes i tilknytning hertil, at hverken et almindeligt ønske om en skærpet strafzone eller en bekymring, som ikke er nærmere konkretiseret, vil være relevant.

Som eksempel på en situation, hvor den skærpede strafzone som udgangspunkt ville kunne udpeges, kan nævnes et forestående årligt tilbagevendende optog, som året forinden medførte et større antal hadforbrydelser, hvis politiet konkret vurderer, at det vil kunne gentage sig.

Kravet om en ”ekstraordinær stigning” i antallet af de nævnte strafbare lovovertrædelser indebærer, at der skal forventes en kriminalitetsudvikling, som går udover den sædvanlige ved andre begivenheder, der afvikles et sammenligneligt sted og har en sammenlignelig størrelse. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at det konkret vurderes, at der foreligger en almindelig risiko for hadforbrydelser i forbindelse med begivenheden.

Kravet om en ”forestående begivenhed” indebærer, at der skal være tale om en begivenhed, f.eks. et bestemt optog, en demonstration, et større religiøst møde eller et andet arrangement, som generelt må

anses for egnet til at medføre en stigning i antallet af de nævnte strafbare lovovertrædelser. Der vil ikke i øvrigt gælde særlige krav til karakteren af begivenheden. Det vil desuden være uden betydning, om de nævnte strafbare lovovertrædelser forventes begået mod eller at udgå fra den gruppe, der afholder begivenheden.

Det vil for det andet være en betingelse, at det konkret vurderes, at en skærpet strafzone vil være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed.

I vurderingen heraf vil politiet kunne lægge vægt på, om udpegning af en skærpet strafzone kan medvirke til at forebygge, at nogen begår strafbare handlinger omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 f, og til at opretholde trygheden for de berørte persongrupper i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed. Politiet vil i den forbindelse også kunne lægge vægt på, om beslutningen om at udpege en skærpet strafzone i sig selv vil kunne medvirke til at opretholde trygheden for den berørte gruppe af personer. Politiet vil skulle vurdere, om der er andre redskaber, som vil være mere hensigtsmæssige til at opnå formålet, ligesom det forudsættes, at en almindelig politimæssig indsats ikke forventes at være tilstrækkelig til at opretholde trygheden og komme de nævnte strafbare lovovertrædelser til livs i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende begivenhed.

Politiets beslutning om at udpege en skærpet strafzone vil skulle træffes forud for begivenhedens afholdelse, og den skærpede strafzone vil skulle være geografisk og tidsmæssigt afgrænset til den pågældende begivenheds afholdelse.

En skærpet strafzone vil kunne udpeges inden for et nærmere afgrænset geografisk område, hvor den pågældende begivenhed forventes afholdt.

En skærpet strafzone vil ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning geografisk skulle begrænses mest muligt i forhold til, hvad der er påkrævet i forbindelse med afholdelse af den pågældende begivenhed. Det indebærer, at en skærpet strafzone vil kunne udstrækkes til et område, der har den tilstrækkelige størrelse til, at politiet effektivt kan opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af begivenheden. Det følger heraf, at den skærpede strafzone efter omstændighederne vil kunne udpeges ud over f.eks. en anmeldt rute for et optog eller en enkelt park eller ejendom til brug for et arrangement eller lignende, hvis politiet konkret vurderer, at det er nødvendigt for at opretholde trygheden i forbindelse med begivenhedens afholdelse. Der vil derimod som udgangspunkt ikke kunne udpeges en skærpet strafzone i f.eks. en hel kommune, en større by eller lignende.

En skærpet strafzone vil være tidsmæssigt afgrænset til den pågældende begivenheds afholdelse. Den skærpede strafzone vil ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle have så kort udstrækning som muligt i forhold til, hvad der er påkrævet i forbindelse med afholdelse af den pågældende begivenhed. Det indebærer, at en skærpet strafzone vil kunne udstrækkes til en tidsperiode, der har den tilstrækkelige varighed til, at politiet effektivt kan opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af begivenheden. Det følger heraf, at den skærpede strafzone efter omstændighederne vil kunne udpeges ud over f.eks. varigheden af et anmeldt optog eller tidspunktet for et møde eller en tale, hvis politiet konkret vurderer, at det er nødvendigt for at opretholde trygheden i forbindelse med begivenhedens afholdelse.

De gældende regler i politilovens § 6 a, stk. 3, om skærpede strafzoner og målrettede skærpede strafzoner vil også finde anvendelse for skærpede strafzoner efter det foreslåede § 6 a, stk. 1, 3. pkt.

Beslutningen om at udpege en skærpet strafzone i medfør af det foreslåede § 6 a, stk. 1, 3. pkt., vil således skulle træffes af politidirektøren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil. Beslutningen vil skulle offentliggøres, og offentliggørelsen vil skulle indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og

tidsrum, som beslutningen gælder for. Det forudsættes, at beslutningen træffes på ledelsesniveau, og at angivelsen af det sted, som beslutningen gælder for, ledsages af et kort over det pågældende geografiske område.

En skærpet strafzone vil tidligst kunne få virkning fra tidspunktet for offentliggørelsen af beslutningen om at udpege zonen. Det forudsættes, at der som udgangspunkt er en vis tidsperiode, fra beslutningen offentliggøres, til strafzonen får virkning. Tidspunktet for, hvornår den skærpede strafzone får virkning, fastlægges på baggrund af de forhold, som begrundet politiets vurdering af, at betingelserne for at udpege en skærpet strafzone er opfyldt. Det vil kunne indebære, at den skærpede strafzone får virkning få timer efter, at beslutningen er offentliggjort, eller efter omstændighederne allerede fra tidspunktet for offentliggørelse.

Offentliggørelsen vil skulle ske på politiets officielle hjemmeside eller lignende, ligesom den pågældende politikreds vil skulle udstede en pressemeddelelse om strafskærpelsen og de nærmere detaljer om zonen.

Der vil ikke gælde et krav om, at der skal skiltes med, at der er udpeget en skærpet strafzone i det område, hvor zonen gælder. Hvis politiet konkret vurderer, at det vil have væsentlig betydning for effekten af den skærpede strafzone, bør skiltning imidlertid anvendes i relevant omfang.

En beslutning om at udpege en skærpet strafzone vil være omfattet af rigspolitichefens sædvanlige tilsyn med politidirektørerne efter retsplejelovens § 109.

I forbindelse med domstolenes behandling af en straffesag, hvor straffen påstås forhøjet under henvisning til, at forholdet er begået i en skærpet strafzone, vil der desuden kunne ske prøvelse af beslutningens lovlighed.

En beslutning om at udpege en skærpet strafzone efter den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 a, stk. 1, 3. pkt., vil ikke være rettet mod en enkelt borger eller en bestemt flerhed af borgere, men derimod en ubestemt og vekslende flerhed af borgere. Beslutningen må således karakteriseres som en generel forvaltningsakt (i modsætning til en konkret forvaltningsakt). Politiets beslutning om at udpege en skærpet strafzone vil dermed ikke være omfattet af de bestemmelser i forvaltningsloven, der vedrører partsbeføjelser, herunder partshøring, partsaktindsigt og begrundelse, og som alene finder anvendelse i forhold til konkrete forvaltningsakter, medmindre der undtagelsesvist er grundlag for at antage, at enkelte bliver så individuelt berørt af en strafzone, at de bør tillægges partsbeføjelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af politilovens § 6 a, stk. 1, at politiet for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone eller målrettet skærpet strafzone), hvor henholdsvis straffelovens § 81 c eller § 81 e finder anvendelse. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter betingelserne for at udpege en skærpet strafzone henholdsvis målrettet skærpet strafzone, mens bestemmelsens stk. 3 fastsætter, hvem der kan træffe beslutning om udpegning, samt kravene til beslutningens indhold og offentliggørelse.

Politiloven indeholder ikke i dag bestemmelser, som indebærer, at politiet kan fastsætte en skærpet strafperiode.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i politilovens § 6 f om skærpede strafperioder.

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Rigspolitiet fastsætte en nærmere bestemt tidsperiode (skærpet strafferperiode), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.

Den skærpede strafferperiode vil skulle fastsættes af Rigspolitiet i en bekendtgørelse.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan fastsættelse af en skærpet strafferperiode efter *stk. 1* ske, hvis en hændelse efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og fastsættelsen af en skærpet strafferperiode vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

Ved strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende (hadforbrydelser), forstås enhver strafbar lovovertrædelse, herunder af særlovgivningen, hvor motivet helt eller delvis kan tilskrives disse forhold. Det omfatter f.eks. enhver overtrædelse af straffelovens § 266 b, racediskriminationsloven eller overtrædelser af straffelovgivningen, hvor straffelovens § 81, nr. 6, finder anvendelse. Fortolkningen af ordene »andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende« skal ske i overensstemmelse med straffelovens § 81, nr. 6, og § 266 b.

Det vil være en samlet politifaglig vurdering af den konkrete situation, om betingelserne for at fastsætte en skærpet strafferperiode er opfyldt.

Det vil for det første være en betingelse, at der er indtruffet en hændelse, som efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser.

I vurderingen af, om der foreligger en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser, vil Rigspolitiet kunne lægge vægt på en konstateret stigning i antallet af anmeldelser, sager eller øvrige hændelser, der har betydning for udviklingen i kriminalitetsbilledet. Rigspolitiet vil desuden kunne lægge vægt på, om politiet har fundet det nødvendigt at iværksætte særlige indsatser i relation til hadforbrydelser.

Rigspolitiet vil til oplysning heraf kunne inddrage viden fra andre relevante aktører, som f.eks. organisationer, der mere generelt indsamler viden om mulige hadforbrydelser. Det vil i den forbindelse være en konkret politifaglig vurdering, om den pågældende information er troværdig og relevant. Det bemærkes i tilknytning hertil, at hverken et almindeligt ønske om en skærpet strafferperiode eller en bekymring, som ikke er nærmere konkretiseret, vil være relevant.

Som eksempel på en situation, hvor den skærpede strafferperiode ville kunne have været fastsat, kan nævnes perioden efter konflikten i Mellemosten udløst af Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober 2023.

Kravet om en "ekstraordinær udvikling" i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser indebærer, at der skal være tale om en udvikling, som går udover det sædvanlige i forhold til det generelle kriminalitetsbillede de seneste måneder til år. Det er uden betydning for vurderingen heraf, hvor udviklingen i kriminalitetsbilledet har fundet sted, herunder f.eks. hvor de anmeldte strafbare lovovertrædelser er begået.

Kravet om en "hændelse" indebærer, at der skal være tale om en hændelse, som generelt må anses for egnet til at udløse en udvikling i kriminalitetsbilledet for de nævnte strafbare lovovertrædelser. Det kunne f.eks. være et terrorangreb, en væbnet konflikt eller en udenrigspolitisk krise. Der vil ikke i øvrigt gælde særlige krav til karakteren af hændelsen. Det forudsættes dog, at hændelsen har en tidsmæssig sammenhæng med udviklingen i kriminalitetsbilledet. Et eksempel på en hændelse, som ville være

omfattet, er Hamas' terrorangreb i Israel den 7. oktober 2023, hvor myndighederne efterfølgende løbende monitorerede udviklingen i kriminalitetsbilledet for hadforbrydelser med et antisemitisk motiv.

Det vil for det andet være en betingelse, at det vurderes, at en skærpet strafperiode vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

I vurderingen heraf vil Rigspolitiet kunne lægge vægt på, om fastsættelse af en skærpet strafperiode kan medvirke til at forebygge, at nogen begår strafbare handlinger omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 f, og til at normalisere tilstanden og genskabe tryghed for den gruppe af personer, som er berørt af den ekstraordinære udvikling i kriminalitetsbilledet for så vidt angår hadforbrydelser. Rigspolitiet vil i den forbindelse også kunne lægge vægt på, om beslutningen om at fastsætte en skærpet strafperiode i sig selv vil kunne medvirke til at øge trygheden for den berørte gruppe af personer. Rigspolitiet vil skulle vurdere, om der er andre redskaber, som vil være mere hensigtsmæssige til at opnå formålet, ligesom det forudsættes, at en almindelig politimæssig indsats ikke har vist sig tilstrækkelig til at komme den ekstraordinære udvikling i kriminalitetsbilledet for hadforbrydelser til livs.

Rigspolitiet beslutning om at fastsætte en skærpet strafperiode vil skulle træffes i tidsmæssig sammenhæng med udviklingen i det kriminalitetsbillede, der danner grundlag for beslutningen.

En skærpet strafperiode vil som udgangspunkt ikke kunne begrundes med en udvikling i kriminalitetsbilledet, der er standset. Det vil sige, at strafsøkærpelsen som udgangspunkt skal fastsættes, mens forholdene, der begrundes fastsættelsen, fortsat er aktuelle.

En skærpet strafperiode vil – modsat en skærpet strafzone efter den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 a, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2 og 3 – ikke være begrænset til et bestemt geografisk område, men gælde generelt for hadforbrydelser, der begås, imens strafsøkærpelsen gælder.

En skærpet strafperiode vil kunne fastsættes for en tidsperiode på op til 6 måneder. Der vil dog være mulighed for at forlænge den skærpede strafperiode, hvis der fortsat er et kriminalitetsbillede som det, der dannede grundlag for fastsættelsen af strafsøkærpelsen, og Rigspolitiet fortsat vurderer, at en skærpet strafperiode vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer. I en sådan situation vil der ikke være en maksimal tidsmæssig afgrænsning for fastsættelse af en skærpet strafperiode, hvis betingelserne herfor er opfyldt. En skærpet strafperiode vil dog ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle have så kort udstrækning som muligt.

Endvidere vil en skærpet strafperiode kunne udstrækkes ud over 6 måneder, uanset at der ikke længere er et kriminalitetsbillede, som det, der dannede grundlag for fastsættelsen af strafsøkærpelsen, hvis Rigspolitiet vurderer, at der er konkrete grunde til at antage, at kriminalitetsbilledet vil blive genoptaget ved en ophævelse af strafsøkærpelsen, og opretholdelse af strafsøkærpelsen er nødvendig for at fastholde trygheden for den berørte gruppe af personer. I en sådan situation vil en skærpet strafperiode dog ikke kunne udstrækkes til en periode på mere end samlet et års varighed.

I forbindelse med domstolenes behandling af en straffesag, hvor straffen påstås forhøjet under henvisning til, at forholdet er begået under en skærpet strafperiode, vil der kunne ske en prøvelse af beslutningens lovlighed.

Efter det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, træffes en beslutning som nævnt i stk. 1 af rigspolitichefen eller den, som denne bemyndiger hertil.

Det forudsættes, at beslutningen træffes på ledelsesniveau.

Efter det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, skal beslutningen offentliggøres og indeholde en begrundelse og en angivelse af den skærpede strafperiode.

Offentliggørelsen af beslutningen vil skulle ske på politiets officielle hjemmeside eller lignende, ligesom politiet vil skulle udstede en pressemeddelelse om strafsøkærpelsen og de nærmere detaljer om perioden.

Som det fremgår ovenfor, vil den skærpede strafperiode skulle fastsættes i en bekendtgørelse. Denne bekendtgørelse vil ikke skulle indeholde en begrundelse.

Det forudsættes, at offentliggørelsen på politiets officielle hjemmeside eller lignende og udstedelsen af pressemeddelelsen som udgangspunkt sker, før bekendtgørelsen kundgøres i Lovtidende og træder i kraft. Det vil indebære, at der som udgangspunkt vil være en vis tidsperiode, fra beslutningen offentliggøres, til strafperioden får virkning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af TCO-lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at Rigspolitiet udpeges som national kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a-c. Det indebærer, at Rigspolitiet i overensstemmelse med TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a-c, bl.a. har kompetence til at udstede påbud om fjernelse i medfør af forordningens artikel 3, kompetence til at kontrollere påbud om fjernelse i medfør af artikel 4 samt kompetence til at føre tilsyn med gennemførelsen af specifikke foranstaltninger i medfør af artikel 5.

Det fremgår videre af TCO-lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., at domstolene endvidere udpeges som kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a.

Det foreslås, at lovens § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

Forslaget er en konsekvens af ophævelsen af TCO-lovens § 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Det foreslåede vil medføre, at domstolene ikke er kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I TCO-loven er der før § 4 en overskrift med teksten ”Påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder”.

Det foreslås, at *overskriften* før § 4 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af ophævelsen af TCO-lovens § 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 3

Det fremgår af TCO-lovens § 4, stk. 1, at påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter § 3, stk. 1, træffes af Rigspolitiet efter rettens kendelse. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for udstedelse af påbuddet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Det fremgår af TCO-lovens § 4, stk. 2, at Rigspolitiet snarest muligt skal forelægge sagen for retten, hvis den, som påbuddet retter sig mod, fremsætter anmodning herom. Retten afgør ved kendelse, om påbuddet skal opretholdes.

Videre fremgår det af TCO-lovens § 4, stk. 3, at såfremt fristen på én time i TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, ikke kan overholdes, dersom retskendelse skal afventes, skal Rigspolitiet træffe beslutning om udstedelse af påbud uden forudgående kendelse. I så fald skal Rigspolitiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra underrettelse om påbuddet forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om påbuddet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Burde påbuddet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Derudover fremgår det af TCO-lovens § 4, stk. 4, at retsplejelovens § 694, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på Rigspolitiets begæringer efter denne bestemmelse.

Endelig fremgår det af TCO-lovens § 4, stk. 5, at retsplejelovens kapitel 85 finder tilsvarende anvendelse for rettens afgørelser efter denne bestemmelse.

Det foreslås, at lovens § 4 ophæves.

Forslaget vil medføre, at påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter TCO-lovens § 3, stk. 1, træffes af Rigspolitiet uden rettens forudgående kendelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at forordningens betingelser for udstedelse af påbud i øvrigt vil skulle være opfyldt, herunder særligt de indholdsmæssige betingelser i forordningens artikel 3, stk. 4. Endvidere finder forordningens regler i øvrigt anvendelse, herunder retssikkerhedsgarantier og klagemekanismer, jf. artikel 9 og 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. februar 2025.

Til § 5

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § 2 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det vil indebære, at de foreslåede ændringer af straffeloven og TCO-loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland. Baggrunden herfor er, at Færøerne pr. 1. marts 2020 har overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, ligesom der i Grønland gælder en særlig kriminallov. Baggrunden er desuden, at TCO-loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Politoloven er sat i kraft ved kongelig anordning for både Færøerne og Grønland. Hvis der fastsættes bestemmelser i den færøske straffelov eller den grønlandske kriminallov, der svarer til den foreslåede § 81 f i den danske straffelov, vil det kunne være relevant at sætte de foreslåede ændringer af politiloven i kraft for Færøerne og Grønland. Det foreslås derfor, at de foreslåede ændringer af politiloven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 81 e indsættes:

»§ 81 f. Den straf, der er foreskrevet, kan forhøjes indtil det halve, hvis lovovertrædelsen helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende, og lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om politiets virksomhed eller under en skærpet strafperiode fastsat i medfør af § 6 f, stk. 1, i lov om politiets virksomhed.«

§ 2

I lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. Før § 6 a indsættes:

»Skærpede strafzoner«.

§ 6 a. Politiet kan for en nærmere bestemt tidsperiode udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 c finder anvendelse. Politiet kan endvidere for en nærmere bestemt tidsperiode udpege et afgrænset geografisk område (målrettet skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 e finder anvendelse.

Stk. 2. Udpegning af en skærpet strafzone efter stk. 1, 1. pkt., kan ske, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i det pågældende område i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i om-

2. I § 6 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Politiet kan herudover for en nærmere bestemt tidsperiode udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.«

3. I § 6 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Udpegning af en skærpet strafzone efter stk. 1, 3. pkt., kan ske, hvis det forventes, at en forestående begivenhed vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering,

rådet. Udpegning af en målrettet skærpet strafzone efter stk. 1, 2. pkt., kan ske, hvis der i det pågældende område i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer foregår åbenlys og systematisk handel med euforiserende stoffer og dette i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en målrettet skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området.

Stk. 3. ---

§ 2. Rigspolitiet udpeges som national kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a-c. Endvidere udpeges domstolene som kompetent myndighed, jf. TCO-forordningens artikel 12, stk. 1, litra a.

Stk. 2. ---

kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og udpegningen af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at opretholde trygheden i forbindelse med gennemførelse af den pågældende begivenhed.«

4. Efter § 6 e indsættes før overskriften før § 7:

»Skærpede strafperioder

§ 6 f. Politiet kan fastsætte en nærmere bestemt tidsperiode (skærpet strafperiode), hvor straffelovens § 81 f finder anvendelse.

Stk. 2. Fastsættelse af en skærpet strafperiode efter stk. 1 kan ske, hvis en hændelse efterfølges af en ekstraordinær udvikling i kriminalitetsbilledet for strafbare lovovertrædelser, som helt eller delvis har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskaraktistika eller lignende, og fastsættelsen af en skærpet strafperiode vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden for den berørte gruppe af personer.

Stk. 3. En beslutning som nævnt i stk. 1 træffes af rigspolitichefen eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal offentliggøres og indeholde en begrundelse og en angivelse af den skærpede strafperiode.«

§ 3

I lov om supplerende bestemmelser til forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online, jf. lov nr. 783 af 3. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, ophæves.

Påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder

§ 4. Påbud om fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold til en hostingtjenesteyder efter TCO-forordningens artikel 3, stk. 1, og underretninger efter § 3, stk. 1, træffes af Rigspolitiet efter rettens kendelse. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for udstedelse af påbuddet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 2. Fremsætter den, mod hvem påbuddet retter sig, anmodning herom, skal Rigspolitiet snarest muligt forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om påbuddet skal opretholdes.

Stk. 3. Såfremt tidsfristen på 1 time i TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, ikke kan overholdes, dersom retskendelse skal afventes, skal Rigspolitiet træffe beslutning om udstedelse af påbud uden forudgående kendelse. I så fald skal Rigspolitiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra underrettelse om påbuddet forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om påbuddet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Burde påbuddet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Stk. 4. Retsplejelovens § 694, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på Rigspolitiets begæringer efter denne bestemmelse.

Stk. 5. Retsplejelovens kapitel 85 finder tilsvarende anvendelse for rettens afgørelser efter denne bestemmelse.

2. Overskriften før § 4 ophæves.

3. § 4 ophæves.